

— Tako, tako, dušice. Ostaj mi s Bogom. Moram se i sama žuriti. Eto te na, kod tvoga vrtića. Zadržala bih se još s tobom, ali kod kuće čeka posao. Teško je, teško, kad pod krovom nemaš zamjene. Ali, bit će i to, kada Bog da! Zar ne dušice!

— Kada Bog da, kuma Ivko.

— Dakle s Bogom, Jelko!

— Bog bio s vama, i laka vam noć, draga kumo!

Kuma Ivka pobrza kući, a Jelka žurno prođe preko vrtića, zatvori za sobom kućna vrata i popne se u svoju sobicu. Bilo joj je ugodno, što je napokon sama. Sjela je na niski tronožni stočić, prekrižila na krilu ruke, oborila glavu i zaronila u misli.

— Bože dragi, što se to zbiva sa mnom sirotom? — nesprijetno je prošapnula nakon kratka razmišljanja. — Zašto sam kumi Ivki zatajila pravu istinu? Ne, nisam lijepo uradila! Morala sam joj kazati sve! Ona nije čula ništa, a da je i čula, ne bi razumjela... Sada... je prekasno...

Njezina se duša snuždila. Nutarnji neki glas kao da joj je neprestano predbacivao: zašto si kumi zatajila istinu? Eto, to nije čist posao! —

Neko je vrijeme nijemo buljila u pod. Ono prijašnje čuvstvo kao da je tad otupljivalo, dok nije onaj nutarnji glas konačno umuknuo. Tad je ona, već po nagonu ljudskom, počela da u svojoj duši opravdava svoje postupanje. Konačno je uvjerala samu sebe, da nije baš nikakvo zlo, što je kumi Ivki zatajila stvar, dapače, da je to pametno uradila. Bog zna, kako bi kuma Ivka sve to shvatila? Pa napokon... što je ono rekao knez? Par riječi, koje su doduše laskave, ali mogu biti i nedužne. Dapače... jesu nedužne, svakako su nedužne!... Ali onaj pogled?... Da, onaj njegov pogled bio je neobičan; to jest, njoj se je pričinio neobičan, a možda i nije... Pa napokon, bio kakav mu drago, bio je slučajan... Barbarigo je sigurno sve već zaboravio... On sada ni ne misli na nju... Ludo je uopće što i sama nije već sve zaboravila... Da, da, nije nikakvo zlo, što je ona kumi Ivki stvar zatajila, već je zlo, što je takvoj sitnici podala toliku važnost... To nije čedno... Ali, ona će zaboraviti sve, odmah, netom dođe njezin Ivo... Oh, kako joj je on dobar! Kako je njezin Ivo obziran, kako je s njom ljubezan! Svaki je Božji dan iznenađuje novim dokazima svoje žarke, bezgranične, neodoljive ljubavi! Pa će i ona, da se u tom s njime natječe! Da, tako će ona odsele postupati, pa će se